

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA*.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quartâ
mensis Januarii: An. Domini M. DCC. LXXXI.*

M. CLAUDIO-LUDOVICO BERTOLLET,

Doctore Medico, Præfide.

An nitidus faciei color bene moratorum viscerum index?

I.

NIL sub oculos cadit, nisi coloris ope, qui superficiem corporum cum sit affectio, abditam sæpè tamen illorum naturam aperit. Florum juventutem, & robur coloris bonitas probat. Lilia, violas, rosas nivei, punicei, purpurei coloris honos deferit, cum virtus languescit: dum virentes arborum comas tristis abigit hyems, dum plantas annuas flavedo invadit, mutato colore potestas frangitur, aut perit. Suis viribus. eò magis ceciderunt folia orientalia, rheum, & reliqua medicamentorum supellex, quo majus in colore vitium; qui quantas in medicinâ benè faciendâ doctes obtineat si quis expendere cupit, meminerit is quantas à sanguinis, sputorum, sudorum, urinarum, dejectionum colore medicus habeat utilitates; qui ex coloris naturâ dominantes humores bellè intelligit. At ex cutis colore non minus de morbo, & sanitate judicium. Latum istud corporis tegumentum, quo tota moles vestis instar tegitur si à debito non recefferit temperamento; & eò vasorum ductibus, excultus, omnique mendi expers sanguis deferatur, molliter solidum

est succi plenum, læve, suaveque rubens potissimum in facie, quæ nitido, splendidoque sui colore succi ad se allabentis probitatem refert: ut ejus malitiam accusat assidua invaletudinis comes cachexia.

I I.

FACIEI cutis, arctâ fibrarum texturâ quia subpositæ firmiter adhæret carni, res quæ intus peraguntur bellè describit. Quid ergo, Mome, fenestratum pectus optas in homine, quo recluso corporis & animi affectiones sint in propatulo. Utriusque speculum habes faciem, mores & impetus animi, humores & corporis affectiones benè referentem. Ecce ad vel minimos animi motus vultus chamæleonte, & Proteo versatiliior, mirum quantum immutatur. Irâ si cor æstuet, calore, & spiritu in os converso, facies rubore suffunditur: tument sanguine venæ: micant accensis ignibus oculi: ac velut exiliunt. Quæ deservescente æstu, & sanguine inrossum fugato, concidit & pallet, injectis in metu cordi & sanguini veluti compedibus flos coloris adimitur; qui jucundo calore & copioso sanguine faciem perfundente vividus fulgere solet in lætitia. Nec minor ejus potestas in humoribus aut in corporis affectionibus explicandis; adeò nil fere sit in adytis quod extus non depingatur, colore judicium sanguinis faciente, & vicissim sanguine partis à qua cuditur, & viscerum per quæ defæcatur mores præ se ferente.

I I I.

A Rebus moralibus ad medicas ductâ metaphorâ viscera benè vel malè morata dicuntur. Namque interdum viscera à nativo temperamento debitoque tono ità recesserunt, ut vel muneri omnino desint, vel perperam eo defungantur, malisque suis moribus, unde malè morata dicuntur, nulli corporis parti injuriam non faciant; dum sua munia obeunt inculpatè naturali œconomix mancipatæ partes, nullusque in alimentorum coctione, & distributione, excrementorum secretione, & excretionem contigit error, tunc benè moratæ partes sanguinem probè coctum, bellè defæcatum partibus alendis sufficiunt, emergitque optata *ut est*, in qua suave rubet corpus, quod in adversâ vale-

tudine palleſcit atque immutatur coloris pravitate naturæ lapſum accuſante. Quippe fieri nequit ut ſplendeat corporis color, ſi excrementorum proventu ſordeant partes nutritioni dicatæ: circa præcordia in viſcerum tubis & ſecceſſibus; in venarum propaginibus ſuperflua ſi nidulentur, morâ vitiū capiunt, quas alluunt paries perfundunt, & majora dum ſubeunt vaſa ſuccos ibi concluſos inſiciunt, qui ad eas tandem appellentes ut malignè alunt, ſic earum colorem immutant & inquinant.

I V.

NUNQUAM gratus ſuavisque color erit, niſi laudabili ſucco partes alantur, ſanguis ideo probè coctus, cultuſque roris inſtar exilibus arteriis in eas debet exudare, glutinis in modum ipsis adherere, aſſimilari, ac in earum denique veri ſubſtantiam: ſi quid horum deſideretur, cutis in mole, caractere, aut colore deformatur. Exemplum habes in ſcabiè, leprâ, vitiligine, impetigine, ſeu lichene. Partibus igitur nutritis malè affectis color nequit eſſe laudabilis, licet interdum inculpatis illis inquinari poſſit, non ſuccorum allabentium culpâ, ſed partium alendarum vicio *quod vitiū bellè non promoventium; ut enim rectè peracta vitiū in ut partibus poteſt contingere, ſic probè elaborato ſanguine, infelix poteſt ſuccedere partium nutritio: ſcilicet proprio vitiū cutis interdum deturpatur, à quo malè moratum jecur minime deſignabitur, verum nuſquam nitebit facies, niſi niteant viſcera, & cutis ſit benè temperata.*

V

SUNT qui in eo toti ſunt ut aliis imponant: ex quibus illi magis culpandi qui ſe rerum aſtrologicarum peritos jaçant, fortunamque ſecundam ab aſtris, aut exitium ineluctabile annuntiant. Superos ſic dum ludunt & imos eos aut lactant ſpe vanâ, aut inani terrent metu. Inter eſt quaſi verò plurimum an Jupiter aut Mars natalibus præſit, cū planetarum nullus hominum fata moderetur, aut etiam excuſa typis igneis & cœleſtibus decreta nemo hominum legere poſſit. Sunt alii, qui cœlo planetas veluti deducentes, eos in manuum volâ ordinant in aciem; & crucibus, ſtellis, & qua-

drangulis jurgia, parentum funera, longinquas peregrinationes, secundam vel adversam valetudinem significari volunt. Apage insulsum istud vaticinium: præsagium superare cupis, atque de parte laborante, de morbi exitu, & de ejus causâ definire, vultus expende molem, characterem, & colorem, partem affectam sæpè detegit, sæpiùs exitum morbi, sæpissimè causam quam præcipuè prodit color, qui si niteat, nullo suffusus humore peregrino, probam succorum alibium temperiem, quam visceribus benè moratis acceptam referunt, indicabit.

Ergo faciei nitidus color viscerum benè moratorum index.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Henricus - Joannes BAGER.	M. Carolus - Ludovicus VARNIER.	M. Paschasius B <small>ORIE</small>]
M. Carolus - Josephus SAILLANT,	M. Jacobus - Franciscus DEVILLIER, Antiquus Regis Exercituum Me- dicus ordinarius in Germaniâ.	M. Franciscus BIDAULT.
M. Theobaldus NIZON, Chirurgiæ vernaculo idiomate Professor de- signatus.	M. Eduardus - Franciscus Maria BOSQUILLON, Eques, Rei Herbariæ Professor designatus, è Societate Medicâ Edim- burgensi, Professor & Censor Regius.	M. Joannes-Claudius MU- NIER, Invalidorum ducum ac Militum Me- dicus honorarius.

Proponerebat Parisiis LUDOVICUS-CYPRIANUS DE MONTAIGU,
Trecensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis
Baccalaureus, A. R. S. H. 1781. AB HORA
OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerfit. & Facultatis Medicinæ Typographi 1781;